

بسم الله الرحمن الرحيم

جنگ امریکا و رژیم یهود علیه ایران و پیامدهای آن بر سودان

(ترجمه)

جنگ امریکا و رژیم یهود علیه ایران، بر تمامی دولت‌های جهان - هرچند به درجات متفاوت - خصوصاً در بُعد اقتصادی تأثیر گذاشته است؛ اما این تأثیر بر مردم سودان شدیدتر بوده است. زیرا سودان از قبل به دلیل جنگ جاری در داخل آن، با یک بحران اقتصادی شدید روبه‌رو بوده و این وضعیت به‌گونه مستقیم بر زندگی مردم اثر گذاشته است؛ چنانکه ثروتمندان را فقیرتر ساخته و فقرا را در فقر بیشتری فرو برده و زندگی را به حالت بسیار دشوار و غیرقابل تحمل رسانده است. در نتیجه، قیمت مواد سوختی بیش از ۶۰ درصد افزایش یافته که این امر بر روند حمل و نقل تأثیر گذاشته و کرایه بس‌ها تا حدود ۵۰ درصد بالا رفته و هزینه رفت‌وآمدهای داخلی نیز بیش از ۳۰ درصد افزایش یافته است. هم‌چنان، چهار قرص نان کوچک به قیمت ۱۰۰۰ پوند سودانی رسیده است.

به‌طور کلی، قیمت تمامی کالاها - خصوصاً مواد غذایی - در حالی افزایش یافته که رکود اقتصادی از قبل وجود داشته و قدرت خرید مردم به‌سبب پایین‌بودن درآمدها کاهش یافته است. در چنین شرایطی، بخشی از مردم به حواله‌های مالی فرزندان یا اقاربشان در خارج از سودان متکی شده‌اند، اما این گروه اندک است؛ در حالی‌که اکثریت مردم در تنگنای شدید معیشتی زندگی می‌کنند و تنها با یک وعده غذا در روز، به‌سختی زندگی خود را ادامه می‌دهند.

در همین حال، به‌گونه ناگهانی و بدون مقدمه، در روزهای اخیر نرخ دالر در برابر پوند سودانی افزایش یافته و از ۴۰۰۰ پوند برای هر دالر نیز فراتر رفته است؛ افزایشی که بیش از ۴۰۰ پوند در هر دالر را نشان می‌دهد. این امر نیز باعث افزایش قیمت کالاهای وارداتی شده است، در حالی‌که در سودان، واردات به یک حالت عادی تبدیل شده؛ زیرا پس از توقف کارخانه‌ها، مزارع و سایر بخش‌های تولیدی، بیشتر نیازهای مردم از خارج تأمین می‌شود، به‌گونه‌ای که واردات سودان در سال به بیش از ۹ میلیارد دالر رسیده است، در حالی‌که صادراتی برای پوشش این رقم بزرگ وجود ندارد، جز طلا که بیش از ۷۰ درصد آن به جیب افراد بانفوذ و دیگران می‌رود و وارد خزانه دولت نمی‌شود. در نتیجه، این ثروت در شرایط نبود نظارت، عملاً غارت شده است.

در چنین وضعیتی، حکومت که وظیفه دارد از شدت این فشارها بر مردم بکاهد، خود به افزایش فشارها دامن زده است؛ چنان‌که اداره گمرک سودان به تاریخ ۱۰ اپریل ۲۰۲۶م نرخ «دالر گمرکی» را از ۲۷۶۹ پوند به ۳۲۲۲ پوند افزایش داده است. یعنی افزایشی به میزان ۴۵۴ پوند، معادل بیش از ۱۶ درصد، این افزایش نخستین مورد نبوده، بلکه اصطلاحاً «دالر گمرکی» همواره با تغییر نرخ دالر در بازار موازی (سیاه) بالا می‌رود که این امر به‌گونه مستقیم باعث افزایش بی‌سابقه سطح تورم شده است.

از نگاه سیاسی، درگیری امریکا در جنگ با ایران - در حالی‌که این دولت مدیریت پرورنده جنگ سودان را از طریق نماینده‌اش مسعد بولس در دست دارد - سبب شده که تحركات سیاسی در سودان عملاً متوقف گردد. این نماینده گهگاهی از «آتش‌بس انسانی» سخن می‌گفت، بدون آن‌که زمان یا چگونگی آن را مشخص کند. اکنون حتی همین اظهارات نیز پس از آغاز جنگ در ایران متوقف شده است. در نتیجه، وضعیت سیاسی بدون تغییر باقی مانده و امریکا در مسیر تجزیه سودان، به‌ویژه جدا ساختن دارفور، گام برمی‌دارد. اوضاع کنونی شباهت زیادی به سناریوی لیبیا پیدا کرده است؛ جایی که دو حکومت شکل گرفته‌اند: یکی در پورتسودان و خرطوم و دیگری در نیالا، مرکز دارفور جنوبی.

از نظر نظامی، جنگ برای مدت طولانی به شکل حمله و گریز ادامه داشته و از میدان‌های اصلی در دارفور و اطراف آن در کردفان فاصله گرفته است؛ جز برخی عملیات از طریق طیاره‌ها یا طیاره‌های بدون سرنشین از سوی ارتش و نیروهای پشتیبانی سریع، که بیشترین آسیب را به مردم غیرنظامی وارد کرده است. در عین حال، برای این‌که چنین وانمود نشود که جنگ متوقف شده، به‌ویژه با توجه به این‌که فرماندهان ارتش همواره از «نابودی شورش» در سراسر سودان سخن می‌گویند بدون آن‌که اقدام عملی جدی صورت گیرد. درگیری‌ها در جنوب کردفان و نیل آبی ادامه دارد؛ به‌گونه‌ای که نیروهای پشتیبانی سریع حمله می‌کنند و ارتش در حالت دفاع قرار دارد و یک منطقه بارها «آزاد» اعلام می‌شود؛ مانند آنچه درباره شکستن محاصره الدلنج و بازگشایی مسیر میان آن و هبیللا بارها ادعا شده است. این وضعیت نشان می‌دهد که جنگ در آن‌جا حالت

«حمله و گریز» دارد و هدف از آن طولانی‌ساختن جنگ است تا ناامیدی در میان مردم ریشه بدواند و آنان در نهایت هر رامحلی - حتی جدایی دارفور - را بپذیرند.

در همین حال، صداهایی به‌صورت آشکار از جداسازی دارفور سخن می‌گویند و برای آن توجیه می‌تراشند؛ دقیقاً همان‌گونه که پیش از جدایی سودان جنوبی رخ داد، زمانی که رسانه‌ها و برخی سیاست‌مداران نقش مهمی در آماده‌سازی افکار عمومی برای پذیرش آن ایفا کردند، آنچه اکنون نیز جریان دارد، تلاش‌های سیاسی‌ای است که همگی در مسیر آماده‌سازی ذهنیت مردم برای پذیرش واقعیتی است که امریکا می‌خواهد تحمیل کند؛ یعنی جدا ساختن دارفور از بدنه سودان.

این افراد به پیامدهای خطرناک این توطئه‌ها بر سودان و مردم توجهی ندارند؛ اگر از این‌که اقدامات‌شان در خدمت برنامه‌های امریکا برای تجزیه سودان است آگاه نباشند، خود یک فاجعه است و اگر آگاهانه در این مسیر حرکت کنند و به دشمنان امت از کفار استعمارگر خدمت نمایند، فاجعه‌ای بزرگتر خواهد بود.

از سوی دیگر، جریان‌های اروپایی - که امریکا توانسته از طریق جنگ میان ارتش و نیروهای پشتیبانی سریع آنان را از صحنه سیاسی سودان دور نگه دارد - همچنان در پی ایجاد مانع در برابر طرح‌های امریکا هستند. از همین‌رو، این روزها تلاش دارند «کنفرانس برلین درباره سودان» را که قرار است روز چهارشنبه ۱۵ اپریل برگزار شود، موفق سازند، هرچند این کنفرانس - همانند کنفرانس‌های پیشین در لندن و پاریس - تأثیر چندانی بر تسلط امریکا بر پرونده سودان نخواهد داشت، اما بدون تردید برای امریکا و عوامل آن در سودان آزردهنده است. به همین دلیل، حکومت سودان از طریق سفارت خود در برلین، به تاریخ جمعه ۱۰ اپریل ۲۰۲۶م یادداشت رسمی‌ای را به وزارت خارجه آلمان تسلیم کرده و در آن، مخالفت خود را با برگزاری این کنفرانس بدون مشارکت، موافقت و مشورت دولت سودان در تمامی ترتیبات اعلام کرده است.

این است واقعیت کنونی سودان؛ واقعیتی که از مردم آن می‌طلبد نسبت به آنچه در سرزمین‌شان از توطئه‌ها جریان دارد، آگاهی داشته باشند؛ توطئه‌هایی که در آن قدرت‌های استعمارگر می‌کوشند از طریق عوامل خود، باقی‌مانده سودان را نیز تجزیه کنند. از این‌رو، نیاز است تلاش جدی برای مقابله با این طرح‌ها و ناکام‌ساختن آن‌ها صورت گیرد. از دیدگاه نویسنده، این هدف از طریق برپایی یک دولت مبدئی تحقق می‌یابد که مانع تجزیه سودان شده و در عین حال، برای وحدت آن با سایر سرزمین‌های اسلامی در قالب یک دولت نیرومند و باعزت - یعنی خلافت راشده بر منهج نبوت - گام برمی‌دارد؛ دولتی که به باور او تنها راه تغییر وضعیت سودان و حتی وضعیت جهان امروز است که درگیر جنگ‌های بی‌هدف و بحران‌های اقتصادی است.

برگرفته شده از شماره 595 جریده الرأیه

نویسنده: ابراهیم عثمان أبو خلیل سخنگوی رسمی حزب التحریر در سودان

2 ذوالقعدة 1447ه.ق.

19 اپریل 2026م.

مترجم: مصطفی اسلام